

ban. Ministeren svarede i sit første Foredrag, at han var nødt dertil eller maatte gjøre det, og det forekommer mig da, at det vilde være opløsende, naar den ærede Minister sagde os, hvad eller hvem der havde nødt ham til at give denne Tilladelse. Jeg fandt ud af Ministerens Svar, at det var Udenrigsministeren, der havde nødt ham dertil.

Dersom jeg har opfattet Svaret rigtigt, maa jeg antage, at Udenrigsministeren har troet, at den Bekomrende vilde kunne gavne vort Land ved sin Nærværelse i Udlandet, og derfor har ønsket ham fritagen for at passere sit Embede herhjemme. Dernæst synes jeg ogsaa, at det andet Punkt, hvorom jeg spurgte, havde nogen Vigtighed, nemlig hvorvidt alle disse — hvad skal man kalde dem — forskjellige Forhandlinger, der vare førte imellem den ærede Minister og Hansens angaaende Brevhistorien, vare Udenrigsministeren bekendte, da han ønskede paany at lade Hansens rejse til Udlandet, og jeg troer ogsaa, at det har været opløsende for Sagen at faae at vide, at dette har været Tilfældet. Jeg troer altsaa ikke, at jeg har opkastet noget Spørgsmaal, som ligger udenfor Sagen, men jeg har tvertimod rettet et Par Spørgsmaal, som have bidraget til at kaste et større Lys over hele denne Sag, end der ellers vilde have været. — Iøvrigt har vist det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) fuldkommen Ret i, at man maa tillægge det hele Ministerium en vis Dadel for den Maade, hvorpaa det har taget denne Sag. Deri kan jeg være fuldkommen enig med ham, men det er kun forunderligt, at man søger at kaste hele den Dadel, der rammer det hele Ministerium, over paa en enkelt Minister, i samme Dieblik som det bliver udtalt, at andre Ministre fortjene større Dadel. Jeg troer, at Sagen virkelig kan være tjent med Forhandlingen i Aften, og jeg haaber, at naar den, hvad der nu vil ske, bliver almindelig bekendt her i Landet saavel som i Udlandet, ville fordringsfrie Læsere vide at dømme, hvor der har været Uretfærdighed, og hvor der har været formegen Umage for i dette Dieblik at bringe en saadan Sag frem til det Toppunkt af Vigtighed, hvorpaa man har søgt at stille den, istedetfor at være forsigtig i saa Henseende, for at lade det

store, vigtige Spørgsmaal, der ellers ligger for, træde frem i Forgrunden for Almeenheten.

Formanden: Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wille: Dersom jeg nogenstunde under det foregaaende Foredrag havde været i Tvivl, vilde denne Tvivl nu være løst. Det er kun ved en besynderlig Vanvare, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansens) er kommen med blandt Forespørgerne, thi han er ikke Forespørger, men Forsvarer og Advocat med Hensyn til det Spørgsmaal, om hvilket han har erklæret, at man ikke efter enkelte mundtlige Uttringer, der vare faldne her, kunde sælde nogen bestemt Dom. — Jeg har tilladt mig at begjære Ordet for en kort Bemærkning, der vedrører selve den foreliggende Sag. Jeg skal ikke dvæle ved, at den ærede Rigsdagsmand søgte at have de Kosteklædte ved at putte Molzen ind i en Koste, men jeg vil advare De Herrer Kosteklædte mod at bruge det Slags Folk som Modeller paa Kosteklædte. — Dernæst skal jeg oplyse, at jeg ikke har talt om, at Ministeren havde søgt at faae denne Sag dhyset ned. Jeg har tvertimod anbefalet, at han saa snart som muligt skulde have klaret den paa den Maade, som havde staaet i hans Magt, før den længe tilbageholdte Artikel i „Fædrelandet“ kom frem.

Den ærede Rigsdagsmand meente dernæst, at da jeg havde givet et Samtykke til, at et Brev fra mig blev forevilst Justitsministeren, kunde man ikke i den Anledning bebrejde Ministeren Noget, men maatte troe, at Hansens samtidige har ført Underhandling til to Sider. Jeg vil haabe, at der i denne sidste Uttring ikke ligger nogenfomhelst Sigteelse, men at den tilfældig er falden fra det ærede Medlems Side, thi jeg veed, at han har læst, hvad jeg derom under mit Navn har erklæret, nemlig at jeg gav Samtykke til dette Brevs Forevilstning i den Tro, at det gjaldt om at oplyse Ministeriet om, at der ikke var foretaget noget Statsfarligt eller Forbryderisk. Hovedpunktet er imidlertid, at Justitsministeren har været ubekendt med, at jeg havde givet Samtykke til mit Brevs